

Krom 17. 10. 2011 Plzeň

Téma: Otec a jeho vliv

Úkol z minulého Kromu – jak se starám o vztah s mužem?

- Řeším to tak, že když zavolá a potřebuje pomoc, bez odkladu mu pomůžu. Pak zas někdy pomůže bez odkladu on mně. Takhle to funguje už léta.
- Mám to podobně s frekvencí jednou za půl roku. S jedním jdu jednou za dva měsíce do hospody a probereme všechno. Vyhovuje nám to tak.
- Jsem spokojený se svými vztahy, nemám potřebu něco měnit. Definitivně jsem zjistil, že si nemám co říct se spolužáky ze základky. Není třeba udržovat vztah jen proto, že někdy vznikl.
- Chlapský svět jsem opustil někdy v sedmnácti a teď se do něj začínám vracet. Cíleně se snažím na tom návratu pracovat a ne vždy se to daří. Aspoň zatím. Jo a jak jsme jeli na tu vodu... stejně jsem jel nakonec se Slávkou.
- Dělán já vlastně něco? Dělán: V sobotu jsem zavolaal kamarádovi, kterého čekal pohovor se šéfem. Mile ho to překvapilo.
- Někdy ty známý nestíhám. Starý vztahy fungují, dokážu navázat hovor tam, kde před rokem skončil.

Téma otec – kladné a záporné mužské vzory

- + Děda. Na rozdíl od táty se k nám choval hezky
- - Táta – nikdy si nás moc nevsímal, hodně toho věděl, ale chyběla mu asi mužská energie
- + vůdce duchovní komunity – naučil mě to, co mě nenaučil otec
- + indiánský šaman, se kterým se jednou za čas setkávám – prototyp pevné, ale milující mužské energie. Chlap by měl vědět co chce a měl by to udělat.
- - otec – absence mužské energie, ta otcovská byla u něj v pohodě
- + někdo od Foglara, trenér z oddílu, tam jsem získával vzory slapského jednání, rozhodování, odpovědnosti, cti.
- +V. Havel / M. I. Jirous a Old Shatterhand/Jarka Metelka / Vinnetou, učitel, který mi otevřel cestu k Havlovi i Jirousovi a pak ještě Roman Černík.
- - nikdo konkrétní, ale Paroubka mám jako archetyp malosti českého člověka
- - Jidáš
- - Hitler

- + strýc, emigrant, námořník z fotky s indiánem – mytický symbol podpory odněkud zvenčí
- + Hermann Hesse, taky kamarád ze základky. Nevím, je-li vzor, ale určitě mě hodně ovlivnil.
- + Cyrus Smith z Tajuplného ostrova. Imponovalo mi, jak se dokázal postarat o ostatní tým, že zužitkoval své znalosti a z ničeho udělal cokoli. No a Old Shatterhand a Vinnetou taky.
- - jako první mi naskočil Horác alias Hogofogo (Limonádový Joe) v podání Miloše Kopeckého a pak bývalý šéf v práci
- + kolega z práce, úžasný vzor, v podstatě druhý otec
- - profesor ze střední představující kompletní výčet negativních vlastností
- + kamarád ze střední, byl vzorem, protože mi dělal „průvodce“ po městském prostředí
- + Monte Christo – postav je hodně, těžko hledat tu pravou
- - bývalý kamarád
- - bratr
- + westernoví hrdinové, kteří vybojovali lidem dobro a dostali za to odměnou přízeň žen
- + Edgar Allan Poe a jeho literární dílo
- + Jethro Tull, Ian Anderson, postavy anglosaské hudební kultury. V nižším věku Rychlé šípy, Vinnetou, pak přišly spíš rebelšnější vzory

Otcovství je na rozdíl od mateřství volbou.

Otcovství, dle Lomu má 3A – autonomii, agresi a autoritu. V nich tkví nezastupitelná role otce.

Nad fotkou vlastního otce přemýšlíme o tom, zda nám zmíněná 3A dal, co z nich měl a co ne. Snažíme se definovat nejpodstatnější věci, co jsme si při tom uvědomili.

- K ničemu novému jsem se nedobral. Otec byl přítomný fyzicky, ne psychicky. Autonomie byla, agrese žádná, autorita jen jako přirozená otcovská. Chybějící agresivitu mu mám za zlé, chtěl jsem se to od něj naučit
- Potvrdilo se mi, co jsem tušil – k autonomii mě nevedl, to vedlo k mému odcizení. Autoritu měl otcovskou a ne tu mužskou
- Dlouho jsem nevěděl, co pro mě táta udělal dobrého. Ale je toho dost. Dokázal mi udělat radost.
- Z mnoha a mnoha fotek, které mám v archivu, byl otec jen asi na dvacet. Na téhle projevuje emoci, což normálně nedělal. Na další mi projevuje uznání, což také nedělal. Dal mi to, že jsme spolu pracovali v dílně a já se od něj hodně naučil. Naštěstí jsme k sobě před jeho smrtí našli cestu, ale cítím, že bych se ho na spoustu věcí ještě potřeboval zeptat. Z agrese a autonomie jsem nedostal nic.
- Přinesl jsem fotku z poslední doby, protože až tam se mi fakt táta líbí.

- Táta nás ráno s bráchou vzbudil, vypravil a odvedl na trénink. Ale už tam nezůstal, aby nás viděl hrát a to mi chybělo. K tomu, jakou měl autoritu, se dostávám až teď, prostřednictvím cizích lidí. Ale fajn bylo, že jsme spolu dělali draky.
- Jak to dneska vidím z jiných úhlů, zjišťuji, že si ho vážím. Dnes v něm toho chlapa vidím. Asi až osm let před jeho smrtí jsem s ním byl na pivě a tam jsem cítil tu jednotu a že si uvědomuje náš vztah.

Davidova fantazie na závěr: „Všechny tyhle chlápky, o kterých tu mluvíte, ty já dobře znám. Zním je z hospody a jsou skvělí. Sedí tam, pijou pivo a nemluví o dětech. A přesto je možná mají. Ale jsou děsně fajn.“

Technika: představujeme si svého otce v jeho typické póze, v typickém oblečení. Vžíváme se do jeho těla a pokoušíme se najít a pronést jeho typický výrok.

Rituál na závěr: Každá napíše na lístek, čím ho otec štval, co mu vadilo atp. Pak to složí, dá do misky, a lektoři postupně anonymně lístky otevrou a vzkaz přečtou. Pokud někdo necjce, aby jeho text otci byl veřejně čten, lístek zmuchlá do kuličky. Venku jsme pak lístky společně spálili a komentovali proběhnuvší proces.

Domácí úkol: Máte možnost poslat svému otci virtuální či skutečnou SMS. Co v ní bude?

Téma na příště: Mužské přechodové rituály a situace